

Az éber fa

Írta: Béres Virág 5/a II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola és Gimnázium

Illusztrálta: Csanádi Viktória 5/a II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola és Gimnázium

Egyszer volt, hol nem volt, a mesebeli Óperencián is túl, élt egy csodaszép és nagyon jó lelkű kislány. Boldogan telt gyermekkora az édesapjával – mert már csak ő volt neki -, egy hatalmas erdő peremén. Ennek az erdőnek két része volt. A boldog, és vidám, valamint az elátkozott erdőréssz.

Egy napsütéses tavaszi napon a kislány sétára indult az erdőben, ahol az állatok már ismerősként fogadták. A madarak csiviteltek, a többi állat vígan, dalolva kísérte útján a leányt. Játék közben eltéved, és bement az elátkozott erdőrésszbe. Édesapja hiába kereste estefelé, mivel nem találta, utána ment hát, az erdő mélyére. Későre járt, mire egymásra találtak, a visszafelé vezető úton pedig különleges dolog történt velük.

Találtak egy nagyon vastag törzsű fát, amire rá volt írva, „NE ÉRJ HOZZÁM!” . De a kislány és édesapja túl kíváncsi volt, nem is kellett nekik több, hozzáérték, s egy szempillantás alatt fává lettek. Az apukára egy különleges bűbáj is szállt, amitől annyira éber lett, hogyha valaki hozzáért a lányához, rögtön lecsapott rá. Egyik nap megkérdezte a leány:

- Ó, édes drága apám, mért vigyázol ennyire reám?

- Azért édes leányom – felelte az apa -, mert te vagy az egyetlenem a világon.

- Ó én drága apám, kérlek ne vigyázz ennyire reám!

Ekkor az apja elkezdett gyantát könnyezni.

- Édesapám! - mondja a szomorú leány- elkell mennem trágyáért, mert úgy érzem ezt nem fogod túlélni.

Útra kelt hát, s miközben járta az erdőt, talált három kis csecsemőt.

- Ó szegény kis árvák! Adok néktek egy kis lombot, hátha túlélitek ezt a kis gondot! Hisz fúj a szél, és hideg van!

Adott hát nekik egy kis lombot, s cserébe adtak érte három botot. A kislánynak apja jutott eszébe, s mikor szemét kinyitotta, egy trágyafa állt előtte. Leszüretelt a fáról egy üvegnyi trágyát, s a második botot, ahogy a kezébe kapta, becsukta szemét, megint az apja jutott eszébe, s mikor kinyitotta, az apja ott állt előtte.

- Ó drága apám megpermetezlek, hátha újra ember leszel. Aztán egy kicsit magamra is, hátha rajtam is segít valamit.

Megpermetezték magukat, és újra emberré változtak! Örömben megölelték egymást, megbeszélték, hogy soha többé nem mennek az elátkozott erdő közelébe sem. Hazafutottak, és boldogan békességben éltek, míg világ a világ.

NEEDS
HOZZAH
!!!!!!

